

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2000/48/EB

frá 25. júlí 2000

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/42/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2000/42/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15 júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/10/EB ⁽⁵⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hið nýja virka efni asoxýstróbín, var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB ⁽⁶⁾ eingöngu til nota sem sveppaeýðir, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á uppskeru sem er meðhöndluð með plöntuvarnarefnum sem innihalda asoxýstróbín.
- 2) Hámarks magn asoxýstróbínleifa í og á öllum vörum sem fjallað er um í tilskipunum 86/362/EBE og 90/642/EBE var ákvarðað með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/71/EB ⁽⁷⁾.
- 3) Við ákvörðun fyrrnefnds hámarks magns asoxýstróbínleifa var viðurkennt að þetta magn skyldi háð stöðugri endurskoðun og því ætti að breyta með tilliti til nýrra upplýsinga og gagna. Í tilskipun 1999/71/EB er viðurkennt að aðildarríkjum beri að ákvarða bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa að því er varðar aðrar kornvörur, ávexti og matjurtir sem er liður í leyfisveitingu þeirra fyrir plöntuvarnarefnum sem innihalda asoxýstróbín og ber að tilkynna það til framkvæmda-

stjórnarinnar samkvæmt kröfum f-liðar 1. mgr. 4. mgr. í tilskipun 91/414/EBE. Til að greiða fyrir þessu var magnið í sumum tilvikum ákvarðað til bráðabirgða í tilskipun 1999/71/EB, sem gerði aðildarríkjum kleift að veita frekari leyfi til nýrrar notkunar og að tilkynna það framkvæmdastjórninni samkvæmt aðferðinni sem lýst er í fyrrnefndri grein. Þessi grein kveður á um að, þar sem bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa á vettvangi bandalagsins er fyrir hendi og þar sem hin nýja leyfða notkun myndi leiða til hærra gildis, skuli aðildarríkið, sem veitir leyfið, fastsetja innlent bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr í tilskipun 91/414/EBE áður en unnt er að veita leyfið.

- 4) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum leifa í eða á afurðum sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir var talið skynsamlegt þegar tilskipun 1999/71/EB var samþykkt að fastsetja bráðabirgðagildi fyrir hámarks magn leifa sem miðast við lægri mörk greiningarákvörðunar fyrir slíkar vörur. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir hámarks magn leifa innan bandalagsins er með fyrirvara um veitingu aðildarríkjanna á bráðabirgðaleyfum til notkunar asoxýstróbíns á slíkum vörum í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 91/414/EBE.
- 5) Til að unnt sé að leyfa plöntuvarnarefni verða aðildarríkin að beita samræmdu meginreglum, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, einkum og sér í lagi við mat á skjali sem samræmist kröfum III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og umsækjandi um leyfi leggur fram. Í 8. þætti A-hluta III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eru gerðar kröfur um að umsækjendur leggi fram tilteknar upplýsingar, þar sem fram kemur fyrirhugað hámarks magn leifa, ásamt fullum rökstuðningi og mati á hugsanlegum og raunverulegum váhrifum vegna neyslu fæðu eða með öðrum hætti. Í lið 2.4.2 í B-hluta og lið 2.5 í C-hluta VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er kveðið á um að aðildarríkin skuli meta þær upplýsingar sem eru lagðar fram um áhrif, sem leifar hafa á heilsu manna og dýra, og áhrif á umhverfið og að þau taki ákvarðanir um leyfi sem tryggja að plöntuvarnarefnin, sem fyrirfinnast, svari til minnsta magns plöntuvarnarefna sem er nauðsynlegt til að halda plágum í skefjum í samræmi við góðar starfsvenjur í landbúnaði og að þeim sé beitt á þann hátt að leifar sem fyrirfinnast við uppskeru, slátrun og eftir geymslu, eftir því sem við á, séu í lágmarki.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 158, 30.6.2000, bls. 51.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 17.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.2000, bls. 28.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 194, 27.7.1999, bls. 36.

- 6) Ný gögn hafa verið lögð fram er varða notkun asoxýstróbíns á hrísgrjón, tómata og plöntur af graskersætt með ætu og óætu hýði. Lagt hefur verið mat á þessi nýju gögn og talið er við hæfi að endurskoða bráðabirgðagildin fyrir hámarks magn leifa sem ákveðin voru fyrir þessar vörur í tilskipun 1999/71/EB.
- 7) Þegar asoxýstróbín var felld inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á asoxýstróbíni lokið 22. apríl 1998 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um asoxýstróbín. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir asoxýstróbín ákvarðaður 0,1 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með asoxýstróbíni, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópu-bandalagsins, að teknu tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽¹⁾ og reiknað hefur verið út að hámarks magn leifa, sem ákvarðað er í þessari tilskipun, gefi ekki tilefni til þess að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 8) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar asoxýstróbíns í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eiturhrifa sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur fyrir bráða eitrun.
- 9) Ráðgast hefur verið við viðskiptalönd bandalagsins, gegnum Alþjóðaviðskiptastofnunina, um það magn sem ákvarðað hefur verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra teknar til greina. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarks magn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi, framlagðra gagna.
- 10) Tekið er tillit til ráðlegginga og tilmæla vísindanefndarinnar um plöntur, einkum varðandi vernd þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntu-heilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Bæta ber eftirfarandi við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn í mg/kg
„Asoxýstróbín	5 Hrísggrjón“

2. gr.

Leyfilegt hámarks magn leifa í viðaukanum við þessa tilskipun skal koma í stað þess sem er tilgreint fyrir asoxýstróbín í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

3. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugusta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnisýsluákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. apríl 2001.

4. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júlí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
1. Ávextir, nýir, þurrkaðir eða ósoðnir, rotvarðir með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR Greipaldin Sítónur Súraldin (límónur) Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar) Appelsínur Pómelónur Annað	0,05 (b) (*)
ii) TRJÁHNETUR (Í SKURN EÐA ÁN HENNAR) Möndlur Parahnetur Kasúhnetur Kastaníuhnetur Kókoshnetur Heslihnetur Goðahnetur (makadamíahnetur) Pekanhnetur Furuhnetur Pistasíuhnetur Valhnetur Annað	0,1 (b) (*)
iii) KJARNÁVEXTIR Epli Perur Kveði Annað	0,05 (b) (*)
iv) STEINALDIN Apríkósur Kirsiber Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar) Plómur Annað	0,05 (b) (*)
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN a) Vínber og þrúgur Vínber Þrúgur b) Jarðarber (önnur en villt) c) Klungurber (önnur en villt) Brómber Elsber Logaber Hindber Annað	2 0,05 (b) (*) 0,05 (b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt) Aðalbláber Trönuber Rífsber (rauð og hvít) og sólber Garðaber Annað	0,05 (b) (*)
e) Villt ber og ávextir	0,05 (b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN	
Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	2
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNYÐI	0,05 (b) (*)
Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Píparrot Ætífíll Nípur Seljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað	0,05 (b) (*)
ii) LAUKAR	0,05 (b) (*)
Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað	
iii) ALDINGRÆNMETI	
a) Náttskuggaætt Tómatar Paprikur Eggaldin Annað	2 (b)
b) Graskersætt — með ætu hýði Gúrur Smágúrur Dvergbítar Annað	0,05 (b) (*) 1 (b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
c) Graskersætt — með óætu hýði Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað	0,5 (b)
d) Sykurmaís	0,05 (b) (*)
iv) KÁL	0,05 (b) (*)
a) Blómstrandi kál Spergilkál Blómkál Annað	
b) Kálhöfuð Rósakál Höfuðkál Annað	
c) Blaðkál Kínakál Grænkál Annað	
d) Hnúðkál	
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,05 (b) (*)
a) Salat og álfka Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað	
b) Spínat og álfka Spínat Strandblaðka Annað	
c) Brunnerla	
d) Jólasalat	
e) Kryddjurtir Kerfill Graslaukur Steinselja Blaðsellerí Annað	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað	0,05 (b) (*)
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) Spergill Salatþistill Sellerí Fennika Ætiþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað	0,05 (b) (*)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	0,05 (b) (*)
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,05 (b) (*)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúufræ Sesamfræ Sólblómufræ Repjufræ Sojabauinir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,05 (b) (*)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (b) (*)
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (b) (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þar með taldir humlakögglar og óþykkjað duft	0,1 (b) (*)
(*) Sýnir lægri mörk greiningarákvörðunar. (b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.	